DEN SLESVIGSKE KVINDEFORENING

december 2026



Julehilsen

Med dette lille hæfte sender Den slesvigske Kvindeforening en julehilsen til sine medlemmer, venner og samarbejdspartnere. Julen er en tid, hvor mange af os ser familien og glæder os over, at vi kan være sammen. Det er også en tid, hvor det bliver tydeligt for andre, at de har mistet og at de er alene. Der er stadigvæk eksisterende kredse i kvindeforeningen, hvor der er regelmæssige møder og hvor der er nogle mennesker, der holder kontakt til hinanden. Dette fællesskab er hovedformålet for foreningen, og gør, at den stadigvæk har en eksistensberettigelse. Udover det, der sker i kredsene, planlægger vi i hovedstyrelsen foredrag, en sommerudflugt og andre store og små arrangementer, alt efter overskud. Også her samles medlemmerne. Der er plads til en snak, vi synger og spiser sammen. Og måske lærer vi noget nyt. En særlig nydelse er det at synge sammen, som f.eks. med Erik Sommer. Hverdagens og livets bekymringer forlader os og vi svæver hjem bagefter.

Vi er i hovedstyrelsen glade for den gode opbakning vores arrangementer har. Til jer, der ikke har kunnet deltage, er der små beretninger i julehæftet om noget af det, der er sket. Vi hører gerne fra jer, hvis der er forslag til foredrag og ture.

Velkommen til jer, der er kommet ny ind i foreningen og tak til alle jer, der år efter år vælger at være medlem i kvindeforeningen. Om det så er som aktivt medlem eller ved at støtte foreningen.

Især mange tak til jer frivillige, der ude i kredsene tager jer af at samle medlemmerne. En del af jer har gjort dette i mange år. Er der nogen andre, der synes at det kunne være spændende at overtage en kreds eller starte en ny, kontakt os endelig. Indsatsen i kredsene er vigtig, så der også fremover er trygge fællesskaber.

Og husk at hylde dem, der i årevis har gjort et stort stykke arbejde. F.eks. med et æresmedlemskab.

Vi ser frem til år 2027 med interessante og hyggelige møder og ønsker jer og jeres familier en rigtig

Glædelig jul og et godt nytår

På vegne af hovedstyrelsen

Marike Hoop

– Formand for Den slesvigske Kvindeforening –

Der indkaldes til Generalforsamling

lørdag, den 13.03.2026, kl. 10.00, på Jaruplund Højskole

Dagsorden:

- **Pkt.1:** Velkomst og morgensang
- **Pkt.2:** Valg af ordstyrer og protokolfører
- **Pkt.3:** Formandens beretning
- **Pkt.4:** Kasseberetning
- **Pkt.5:** Revisionsberetning
- **Pkt.6:** Drøftelse og godkendelse af beretningerne og bestyrelsens decharge
- **Pkt.7:** Beretninger ved de delegerede til a. Dansk Sundhedstjeneste, Marianne Huy
  b. Humanitært Udvalg, Annkatrin Bracke
  c. Voksenundervisningen, Siine Hoop
- **Pkt.8:** Valg af a. formand
  b. bestyrelsesmedlem Siine Hoop og Traute Clausen
  c. 1 revisor (på valg Marianne Huy)
- **Pkt. 9:** Budget
- **Pkt.10:** Fastsættelse af bidrag til hovedkassen
  Fastsættelse af medlemskontingent for de medlemmer, der kun er medlem af hovedforeningen
- **Pkt.11:** Eventuelt / ordet frit

Med venlig hilsen (ret til ændringer forbeholdt)
hovedstyrelsen

Noter allerede nu datoen for

Generalforsamling og højskoledag

den 13. marts 2027 kl. 10 – 15 på Jaruplund Højskole,
Lundweg 2, Jaruplund - Weding

BEMÆRK: Tilmelding pga. maden til flamt@syfo.de, 0461 144 08 156, senest den 1. marts.

Program for dagen

Da vores foredragsholder lige har aflyst, inden vi satte julehæftet til tryk, følger programmet til højskoledagen senere.
Der vil være et musikalsk indslag og et foredrag, fællessang og en lækker frokostbuffet.



Højskoledagen den 21. marts 2026

med foredrag af Annette Herbst og underholdning ved Northern Gospel Lights.











Sommerudflugt til Koldinghus

Onsdag den 17. juni tog en fyldt bus med medlemmer af Den slesvigske Kvindeforening på sommerudflugt. Dette år gik turen til Koldinghus med fokus på systuen og Koldingkjolerne. Annette Herbst, cand.pæd. i didaktik med speciale i materiel kultur, som allerede til Kvindeforeningens højskoledag i marts havde begejstret med sit foredrag om forskning og formidling af historiske tekstiler, stod for rundvisningen.

Koldingkjolerne er resultatet af genbrugsprojekter, hvor kjolens skørt er syet af hvidsyning i form af ældre, håndsyede og broderede tekstiler, som ellers ofte lever en hengemt tilværelse. De er skabt i samarbejde med gæster og frivillige fra Den Kongelige Systue og syet i stilen crazy patchwork. Kjolen til venstre fra 2024 er inspireret af Grevinde Danners kjoler og den krinolinemode, der var højeste mode i midten af 1800-tallet. Kjolen til højre på billedet er fra 2025 og inspireret af tournuremoden fra slutningen af 1800-tallet, som blandt andet blev båret af Dronning Lovisa.

Som bonus fik deltagerne et kort indblik i udstillingen Vævede Mesterværker, som er en udstilling af nogle af Danmarks mest markante gobeliner og billedvævninger. Da gruppen blev delt i to og blev vist rundt på skift, stod guiden Mille i den anden del for Koldinghuses historie og gav et indblik i Flora Danica udstillingen. Begge rundvisere var yderst kompetente og fulde af gode historier og tiden fløj afsted. Da elevatoren den dag var ude af drift, betød det dog at deltagerne skulle gå mange trin op og ned i det store slot,





hvad alle klarede uden at kny. Den velfortjente frokost blev serveret i form af en lækker buffet i Frederik 4.s Sal. Bagefter var der mulighed for at se nærmere på udstillingerne eller tage en bytur.





Jule-engel af restestof

Mie Jessen, Jørl

Forbrug:

- Ca. 30 cm tyndt jutegarn
- 15 x 6 cm blondestof til vinger
- 15 x 6 cm vlieseline H250*/ vinger
- 30 x 24 cm restestof/ kroppen / ex. Jeans
- 15 x 12 cm dobbeltklæbende vlieseline
- 1 x 25 mm naturtræperle
- 1 x 10 mm farvet træperle
- 1 takkesaks
- 1 saks
- Strygejern



Stryg kroppens dobbeltklæbende vlieseline og stof sammen, tegn kroppen op og klip ud med en takkesaks.
Stryg vinge-stof og vliese H250 sammen, tegn vingerne op og klip ud med en saks.
Sæt jutegarn i midten af det korte stykke på kroppen, træk den store perle på, begge ender af garnet igennem hullet, så den lille perle, ligeså.
Bind en knude.
Sæt vingerne på med et lille stykke dobbeltklæbende vlieseline eller tekstil-lim.

**en kraftig strygbar vlieseline*



Æresmedlemmerne i Tarp

Interview med to kvinder, der gjorde en forskel



Gerda Lund – Skovlund

Gerda Lund tager smilende imod os i hendes og Lorenz' hyggelige stue på seniorcenteret i Tarp. Hun vil gerne snakke om kvindeforeningen, da den har betydet meget for hende. Det vigtigste for hende er "Samværet! Der skete lidt ud over det daglige".

I en alder af blot 22 år bliver Gerda medlem af kvindeforeningen i Skovlund. Hendes første tanke var, hvad skal jeg dog der, men allerede som 30 årig overtager hun formandsposten efter Marie Meyer. Gerda har været medlem lige siden og er nu velfortjent blevet æresmedlem som tak for sit mangeårige virke.

Gerda er opvokset i Ingerslev. Hendes søster Annelise er på Uldum Højskole og møder der Søren Lund fra Sydslesvig. Herigennem møder Gerda sin Lorenz og begge søstre bliver gift med brødrene Lund og flytter til Sydslesvig. Gerda og Lorenz overtager familiegården i Skovlund.

I kvindeforeningen mødes hun med kvinderne fra området. "Ja, det var en del ældre dengang. Og vi kom jo sammen, selvom de var noget ældre, og vi var noget yngre nogle stykker."

Der blev lavet en del håndarbejde, men det kvinderne beskæftigede sig med var "et bredt spektrum. Altså både håndarbejde, rengøring, madlavning

og sundhed". Konsulenterne kom og introducerede dansk madlavning og rengøring. Forskellige personligheder som f.eks. Hanna Kjems var på besøg og fortalte om kneippkur, Marie Meyer introducerede kniplingen. Der blev kartet uld og spundet og så blev der broderet. Når håndarbejdskufferten kom, glædede man sig til at se de nye modeller. Nogle af modellerne var endda blevet broderet af medlemmerne i Skovlund. Gerda viser en smuk løber frem, som hun har broderet til kufferten. "Det var et dejligt arbejde. At komme sammen med de andre og lære andre mennesker at kende."

Kvinderne var også på tur. Så tog Aage Bracke sin folkevognsbus og fyldte den op med kvinder og kørte dem rundt i Sydslesvig.

Gerda og søsteren Annelise fik også tilbuddet at komme på højskole i Viborg en forlænget weekend. "Fordi vi havde fået en venskabsforbindelse til Haderslev. Og gennem dem inviterede de nogle stykker til Viborg." Her blev de gode venner med en svensk kvinde, Edel Madsen, der kom ned og lavede svenske kødboller med kvinderne i Skovlund. Dette venskab blev plejet.

I Skovlund var der ca. 30 kvinder, der deltog i møderne. "Men jeg mener, vi var 60 til sidst sammen med Valsbøl. På et tidspunkt havde Valsbøl ingen bestyrelse mere, og så blev vi enige om at lægge det sammen." Det var også kvindeforeningen, der afholdt møder i ældreklubben.

Gerda husker særlige fester. "Ja, adventsfester, dem holdt vi sammen med de andre foreninger. Så det blev i Valsbøl altid. Og så holdt vi også Bazaar og Lotto." Der har altid været et tæt samarbejde med Valsbøl.

I alle sammenhæng blev alle tre sprog, dansk, sønderjysk og plattysk brugt. "Lorenz talte sønderjysk. Så mit er jo blandet med det østjyske. Lorenz' moster sagde, hold jeres sprog rent. Men hvad for et sprog, når man flytter sammen? Om det skal være sønderjysk eller østjysk eller tysk eller dansk. Det blev lidt blandet."

Rundt omkring i stuen hænger smukke malerier bl.a. et smukt landskabsbillede med kvæg af Leif Dahl, som parret har købt til deres guldbryllup af de penge, de fik som gave fra SSF. Men der hænger også løbere og kniplede

og vævede ophæng, de er alt sammen smukke minder om den meget aktive tid i kvindeforeningen i Skovlund.

Gerda kommer stadigvæk gerne, når der er sammenkomster i kvindeforeningen på seniorcentret i Tarp. Hun er glad for sit æresmedlemskab. "Ja, det er da helt fornemt. Det er helt fornemt. Men det har betydet meget for mig, når jeg var i Kvindeforeningen." Og det gør det stadigvæk.

Ilse Nielsen – Langbjerg-Gottrupel



Også Ilse Nielsen bor nu på seniorcenteret i Tarp. Hun flyttede hertil i 2003 og har indrettet sig hyggeligt i sin lejlighed. Det første hun fortæller, da vi får sat os rundt om spisebordet, er, at hun har holdt en aften i kvindeforeningen i Langbjerg om Ghana. Ilse har været på en seksugers rejse til landet for at besøge sin datter og hendes familie, der boede dernede i to år. Det mundede ud i denne aften og en artikel i julehæftet i 2002, hvor hun deler opskrifter og fortæller om rejsen. Det mest imponerende var det store torv med et overvældende udvalg af lokale madvarer, men hun husker også en tredages tur ud i landet, hvor de fik set ting, man ellers ikke får adgang til.

Ilse stammer fra Flensborg. Som ung kvinde på 20 var hun fem år i Sverige, hvor hun har arbejdet i huset hos tre forskellige familier. Da hun ikke fik mulighed for at gå i dansk skole, var det her hun lærte et skandinavisk sprog. "Altså, jeg har været i Sverige fem år. Så jeg kunne først svensk. Og det var sådan, at jeg lærte dansk, ja. Det sagde Ruth Fink også, altså jeg taler skandinavisk."

Sammen med sin mand byggede Ilse et hus i Gottrupel. Børnene kom på den danske skole i Langbjerg og blev aktive i FDF. Her lærte Ilse Elfriede

Bastiansen at kende, der var med i kvindeforeningen. "Jeg har også sagt senere, jeg takker Elfriede!" Det var hende, der tog Ilse med til kvindeforeningen og på mange små ture i kvindeforeningens regi. De var endda til et retorik-kursus i København. Ilse var med på alle udflugter. Hun viser en mundblæst vase frem, som hun har købt på et glasblæseri i nærheden af Eutin. Denne tur er dokumenteret i kvindeforeningens jubilæumsbog side 88, hvor Ilse kan ses bagfra.

Møderne for kredsen blev holdt i Langbjerg. "Vi mødtes der på Langbjerg Skole. Vi mødtes til kvindeforeningen, og så til ældreklubben. Ældreklubben, det var om eftermiddag, og det andet var om aftenen." Ilse kunne bedst lide, når der var et tema for aftenen og f.eks. Ingrid Matlok kom som konsulent og viste dansk madlavning. Derfor valgte hun selv at tilbyde en aften om sin rejse til Ghana. "Das war das Interessanteste, was ich gemacht habe."

De har også været på ophold i Løgum Kloster, hvor Ilse lærte at væve billeder og Elfriede spandt. Men egentlig var Ilse ikke så glad for håndarbejde, selv om hun strikker sokker og også har strikket en hel serie af den samme sweater til sine døtre. Det, der begejstrer Ilse mest, er kunsten.

Ilse husker, at de har været i Skagen og set malerierne fra de berømte malere, at de har været i København og det hun husker bedst, er besøget på Louisiana. Her så de Monets blomsterbilleder. Det var udstillingen "Claude Monet. Værker fra 1880 til 1926" i vinterhalvåret 1993 til 1994. Hun købte straks bogen "Linnea i malerens have" til sit barnebarn, der var på vej. "Jeg blev kunstinteresseret. Det var ikke kun snak. Das war was für mich."

"Jeg var formand for Langbjerg-Gottrupel De sidste 10 år, inden jeg kom her, har jeg lavet det." Ilse har været interesseret i, at møderne i kvindeforeningen blev brugt på at lære noget nyt. Det var godt, når der var et emne og det var vigtigt at starte med en sang. "Og så tog vi sangbogen frem."

I dag deltager Ilse stadigvæk i møderne i kvindeforeningen, så der er en god grund til, at også hun er blevet udnævnt til æresmedlem i Den slesvigske Kvindeforening.

Den Slesvigske Kvindeforening (Kvindeforeningen) – 6 korte



Hvor?

Foreningen holder til på landet og i de mindre byer i Sydslesvig.
Uanset hvor du bor, er du dog velkommen i Den slesvigske Kvindeforening.

Hvorfor?

Foreningen blev oprettet 1922 i en tid, hvor der herskede nød i Sydslesvig. De dansksindede havde tabt afstemningen om at komme tilbage til Danmark, men ønsket om at vende tilbage var bevaret. I Nordslesvig havde man gjort sig den erfaring, at det især var igennem kvinderne på landet, at den nationale kamp blev kæmpet og vundet. Derfor oprettede man Den slesvigske Kvindeforening efter samme mønster. Ved kvindernes uegennyttige indsats og med økonomisk støtte fra Danmark blev der på landet ydet humanitær hjælp i stor stil. Derfor har kvindeforeningen historisk set landområderne og de mindre byer, som deres indsatsområde. Det giver stadigvæk mening i dag, at vi har fokus på landet. Her er der et begrænset dansk tilbud og grundlaget for en dansk kvindeforening er dermed større.

Ældreklubber

Traditionelt tager kvindeforeningen sig også af de ældre og har nogle ældreklubber. Det kan føres tilbage til deres oprindelige formål at tage sig af de gamle, syge og svage. Derfor har kvindeforeningen en plads i Det Humanitære Udvalg.

Helt naturligt er kvinderne i foreningen selv blevet ældre, og det er en glæde, at mange af dem holder fast i foreningen.

Hvad?

Foreningen er bygget sådan op, at det er de lokale kredse, der holder kontakten til medlemmerne og har regelmæssige møder med et varieret program. De lokale kredse kan søge hovedstyrelsen i hovedforeningen om støtte til kurser og udflugter. Der er dog ikke så mange lokale kredse tilbage og flere melder sig direkte ind i hovedkredsen. Derigennem er foreningen under forvandling.

Hovedkredsen tilbyder et mere begrænset antal arrangementer. Herved prøvet vi at variere programmet til forskellige målgrupper. Men selvfølgelig glemmer vi ikke vores største gruppe kvinder, og det er dem over 65.

Traditionelt foregår vores sommerudflugt på en hverdag. Det betyder ikke, at vi ikke kan finde på at tilbyde en tur på en lørdag. Alt planlægges af frivillige og er afhængig af de tidsmæssige ressourcer der er.

Dejligt er det, at vores arrangementer bakkes godt op. Alle medlemmer uanset alder er værdsatte.

Nye grupper?

Det er ønskeligt, at der oprettes nye kvindegrupper. Disse grupper vil kunne søge om tilskud til kurser og støtte til udflugter, entré til museer og andet. Det kræver, at I tilmelder jer ved hovedstyrelsen som gruppe. Ved afslutningen af året melder kredse og grupper tilbage med gennemførte aktiviteter og antal deltagere.

Den Slesvigske Kvindeforening – Kvinder i Sydslesvig

I byerne som Flensborg, Slesvig og Egernførde er det historisk set, den anden kvindeforening: Kvinder i Sydslesvig (oprindeligt Husmoderforeningen og senere Aktive Kvinder), der har deres virke.

Hvorfor ikke slå de to foreninger sammen?
Det er svært at se, hvad formålet er med at slå de to foreninger sammen skulle være. Er det kun, fordi det er svært at skelne mellem dem?
Hvis man sætter sig en smule ind i historien, er der nemt at holde de to

foreninger fra hinanden. Vores fokus ligger på landet! Og det er her vi kan se at behovet stadigvæk er størst!

Desuden er det juridisk set ikke nemt at nedlægge en e.V. og overføre formuen til en ny forening. Det ville kræve en masse arbejde.

Vi vil hellere bruge vores kræfter på noget konstruktivt til fordel for medlemmerne end på juridiske komplikationer, der kan strække sig over år.

Man får sjældent flere kræfter ud af at slå to sammen. Vi vil dog gerne arbejde sammen med andre foreninger. Vi er en af De Tilsluttede Foreninger, dvs. at vi er tilsluttet Sydslesvigsk Forening.





”Den vandrende strikker”

”Den vandrende strikker”, Kasper Thomsen, var torsdag den 17. september på besøg i Den slesvigske Kvindeforening, der sammen med lokalafdelingen Harreslev havde inviteret til dette spændende arrangement.

Kasper Thomsen er historiker og har skrevet speciale i ”Strik og køn i praksis i 1800-tallet”, hvor der også er medtaget eksempler fra både 1700- og 1900-tallet. Han er den eneste i Danmark, der har forsket i strik og køn. Han tog deltagerne med på en spændende rejse gennem strikningens historie og havde fundet mange eksempler og billeder frem, der dokumenterer, hvor udbredt strik har været for begge køn gennem tiderne, hvor det i dag næsten kun er en beskæftigelse for kvinder.

Overraskende var det for tilhørerne, hvor svært det kan være at finde frem til kilder, der viser, hvad folk igennem historien brugte deres tid på. Det

skyldes ikke mindst, at det var en selvfølge at bruge sine hænder, da vendingen "Ledige hænder er dovne hænder" blev taget meget bogstaveligt.

Der blev således strikket, imens der blev vogtet får, under vandringer over heden, i skyttegravene og på lazaretter og ikke mindst i de mørke timer i hjemmene. Tilhørerne lærte, at det at strikke var godt mod vinterdepression og blev brugt i mørkningstimerne til at finde en kæreste.

Selv havde Kasper lært sig at strikke under sit studiejob i Den Gamle By i Aarhus, for at få besøgende til at blive nysgerrige og på den måde at kunne formidle historien med noget konkret.

I pausen blev der serveret lækkert fingerfood. Anna Grete Jessen havde fremtryllet frugt bowle og der var også tid til hygge ved bordene. Det var en meget vellykket og velbesøgt aften.





Altertæppet finder en ny plads i vores menighed

Hanne Schuch, Vanderup

1. april 1958 solgte kvindeforeningen i Vanderup kager og håndarbejder på en basar til fordel for køb af materialer til at kunne sy et altertæppe til kirken. Denne tekst er taget ud fra kvindeforeningens protokol og er skrevet af Elsa Koch. „Overskuddet blev 124,30 DM. Ellen Andresen og Elsa Koch blev valgt til at købe materialer „og pengene rakte".
22. september: „Så begyndte vi for alvor at sy på tæppet. Ellen Andresen har fundet et smukt mønster fra den nye kirke i Herning. Farven i bunden bliver mørkerød og en gul stjerne i midten. Det vil blive et dejligt arbejde for de lange vinteraftener".
Der berettes løbende hele året, at der syes flittigt på tæppet indtil d. 22. marts 1960, hvor der står skrevet: „Så er tæppet færdigt og kvindeforeningen overrakte tæppet til Menigheden. Det sidste store arbejde gjorde Ellen Andresen, idet hun rejste til et specielt firma og fik bunden af tæppet syet. Nu ligger det som smykket i vores lille kirke og indvielsen med gudstjenesten var meget festligt. Det var et stort og taknemmeligt arbejde og jeg synes det er gået forholdsvis hurtigt. Vi er meget glade for det".

Tæppet er i alle årene indtil ca.1976 blevet brugt i kirkerummet i den danske skole i Vanderup.
Derefter fik menigheden i Vanderup lov til at bruge den tyske kirke i Tarper Str. i Vanderup. Tæppet blev derefter opbevaret på loftet i Tarp kirke.
I 1997, ved kvindeforeningens 50-års jubilæum, overrakte pastor Lars Skjødt Jacobsen tæppet tilbage til kvindeforeningen. I årene derefter lå tæppet på mit loft, indtil tæppet blev lånt ud til først Danevirke Museet senere til Museet i Sønderborg.
Tæppet har dog aldrig været med på en udstilling.
For nogle år siden blev tæppet flyttet til Opbevaringscenteret i Rødekro.
På menighedens udflugt d. 26. august 2022 gik turen til Rødekro, hvor vi gerne ville se tæppet, bl.a. med det formål at få tæppet hjem igen.
En flok på 18 medlemmer fik sig en større forskrækkelse, da tæppet blev

rullet ud. Tæppet var svært angrebet af møl og selv levende møl fløj ud af tæppet. Tæppet blev hurtigt rullet sammen igen og personalet beklagede fejlen. Siden da har vi så søgt om at få tæppet tilbage.
Det lykkedes i maj måned i 2024. Kirsten Röpke og jeg, med vore ægtefælder Edwin og Wolfgang, kørte til Rødekro, hvor vi fik overdraget et rengjort, men meget beskadiget tæppe. I juli måned kørte Kirsten Röpke, Lise Hojer og jeg til Ribe for at købe uldgarn i de passende farver til tæppet. I løbet af to tirsdage i august fik vi tre repareret tæppet hvor mølskaderne var. Tre baner af tæppet måtte skæres fra. Resten kunne repareres med små korrektur korssting. I 2025 fik vi så monteret læderstropper, så tæppet kan hænges op. Men hvor? Det er spørgsmålet.
Den tidligere menighed i Vanderup, inden fusionen, synes at det ville være fint, hvis tæppet kunne hænge i Jaruplund. Der skal kirken først males indvendig og så må vi få se.
I 2024 fusionerede Ugleherreds danske menigheder (da var vi tre menigheder) til en menighed, som nu hedder Ugle Herreds danske Menighed.

Et godt og tilfredsstillende resultat.
Glædelig Jul og gode ønsker for året 2027
Hanne Schuch Vanderup



Efterårsstævne med Erik Sommer



I skrivende stund har vi vores efterårsstævne med Erik Sommer til gode. Derfor beretter vi her om arrangementet i 2025, som ikke kom med i julehæftet 2025.

Den slesvigske Kvindeforening har haft et år med spændende og godt besøgte arrangementer i 2025. Den 11. november afsluttede foreningen året med det traditionelle efterårsstævne. Denne gang blev dette afholdt på Jaruplund Højskole, hvor musikpædagog og komponist Erik Sommer fra Lemvig, gæstede foreningen.

Erik Sommer er uddannet på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium og har komponeret melodier til en række sange i både Højskolesangbogen og Den Danske Salmebog. I den nyeste udgave af Højskolesangbogen (udgave 19) er der således 11 melodier fra Erik Sommer. Han har skrevet melodier til sange, der synges i hele Danmark - og selvfølgelig også i Sydslesvig. Mest kendt er han nok for aftensangen "Du som har tændt millioner af stjerner" med tekst af biskop Johannes Johansen.

Erik Sommer startede med at fortælle om, hvordan han fra at være opvokset i lille landsby, Gedsted i Vesthimmerland, blev bankmand og senere blev optaget på musikkonservatoriet. Her ændrede hans liv sig radikalt og musikken, poesien og helt andre værdier fik en afgørende betydning i hans liv.

Med lune og stor viden førte Erik forsamlingen derefter igennem tiden fra 1600 og frem til vor tid. Der blev sunget dejlige sange vel akkompagneret

af Erik Sommer selv. Til hver sang knyttede Erik Sommer historier om dens tilblivelse og dens betydning i samtiden. Det blev til historier omkring liv og død, om kendte danske personligheder og mødet med helt almindelige mennesker.
Aftenen sluttede med nogle lækre snitter, hvor deltagerne kunne få en snak og lade arrangementet klinge ud. Det var en dejlig eftermiddag, og alle deltagere gik veloplagte derfra.
Aftensangens "Du som har tændt millioner af stjerner" ord udtrykker det, mange følte:
Tak for hver glæde, der fyldte vort hjerte,
hver gang du gjorde vort liv til en fest.
Som en deltager formulerede det, så var man helt opløftet efter dette fine arrangement med Erik Sommer.

Petanque i Harreslev

Margot Jensen-Lück, LandFrauenVerein Harrislee



„Det er dejligt at have øjeblikke for sig selv – men det er allerdejligst at opleve dem sammen!"
Og netop efter dette motto har kvinderne fra Kvindeforeningen og LandFrauenVerein Harrislee i mange år holdt fast i deres årlige sportslige arrangement: petanque, også kaldet boule.
Tirsdag den 16. juni var det for niende gang blevet tid til at mødes. Efter flere dage med kulde kom solen frem bag skyerne, luften var blevet varmere, og efter et fælles forarbejde gik næsten 60 damer i de inddelte grupper i gang med den sportslige udfordring på banerne ved Den Danske Skole i Süderstraße i Harrislee. Stedet har de helt rigtige forhold til spillet, for underlaget må hverken være for hårdt eller for blødt – kuglerne skal ikke synke ned efter nedslaget, men blot rulle videre.



En spiller fra hvert hold kaster en ring på omkring 30 - 50 centimeter i diameter på jorden og stiller sig ind i den. Den lille kugle, som kaldes „grisen“, kastes ud på banen, og den store kugle fra spilleren på startholdet skal komme så tæt som muligt på denne. Herefter er det det hold, hvis kugle ligger længst fra grisen, der er på tur. Holdet må derefter kaste, indtil en af deres egne kugler ligger bedre end modstanderens, eller indtil der ikke er flere kugler tilbage. Alle disse handlinger er allerede forbundet med masser af kampgejst, sjov og glæde. Når alle kuglerne er kastet, tælles der point. Det hold, hvis kugle ligger tættest på „grisen“, får point. Her er et godt øjemål eller et målebånd ganske enkelt nødvendigt! Ja, et af holdene når altid først det nødvendige antal på 13 point og vinder dermed. Uanset hvilket hold der vinder, er den fælles fornøjelse garanteret, og alle har vundet – enten på point eller på erfaring.

Da sportslig udfoldelse gør sulten, var det herefter tid til den populære hotdogbuffet. Alle ingredienserne var kærligt forberedt af damerne fra Kvindeforeningen, og så blev der spist. Selvfølgelig manglede der hellere ikke noget koldt at drikke, og i hyggeligt, afslappet selskab med masser af snak blev den årlige sammenkomst afsluttet i godt humør. En lille søde gave fra Land-Frauen til fra Kvindeforeningen er en tradition og hører naturligvis med. Sammen fik man igen ryddet op, og for næste år gælder: Samme spil, samme sted – kun datoen er endnu ikke fastlagt!

Det er ganske enkelt „godt levet tysk-dansk kvindevenskab“ i Harrislee Kommune. Vær med, deltag! For det er dejligt at have øjeblikke for sig selv – men det er allerdejligst at opleve dem sammen.



DEN SLESVIGSKE KVINDEFORENING

Generalforsamling og højskoledag

Generalforsamling og højskoledag den 13. marts 2027, se program inde i bladet.
www.dskf.de

Bidrag til hovedkassen

4 € pr. medlem
Ændringer fastsættes på generalforsamlingen
Deltagergebyr: foredrag og kurser: 1€ pr. aften pr. deltager.

Den slesvigske Kvindeforenings konto
Iban DE 22 215 2010000000 12149

God jul, Monika

Formand: Marike Hoop
Erlenring 23, 24855 Bollingstedt
info@dskf.de · 0461 144 08 156

Næstformand: Ulla Jensen
Geschwister-Scholl-Ring 53 a, 24963 Tarp
hujensen@t-online.de · 04638 1427

Kasserer: Monika Jansen
Eckernförder Landstr. 9, 24991 Freienwill
monika@jansen-online.net · 04602 537